

[Lone Dybkjær]

I den forbindelse synes jeg, det afgørende spørgsmål, vi skal stille os, er, hvad det er, vi gerne vil have turisterne skal komme hjem og mene om Danmark, hvad det egentlig er, vi gerne vil give dem. For mig er det overordnede mål, at det, vi skal prøve på at give dem, er det, de ikke lige så godt eller måske oven i købet bedre kan få andre steder.

Igen lidt med adresse til hr. Arne Melchior vil jeg sige, at vi altså i hvert fald ikke blot skal give dem en kasinoferie. Vi skal altså også give dem noget mere end en kasinoferie – nu er jeg efterhånden sikker på, at hr. Arne Melchior kommer herop, og jeg ser også, at hr. Arne Melchior har fat i ordbogen – vi skal give dem, hvad jeg vil kalde en kvalitetsferie, og så kan vi spørge os selv, hvad det egentlig er for noget.

Her skal vi gøre os klart, at vi har en lang række kvaliteter her i landet, som andre lande ikke har – nogle har allerede været inde på dem – nemlig vores meget store kyststrækning, som jo er exceptionel i forhold til andre landes. Når det gælder længde pr. indbygger, har vi 1 meter kyststrækning pr. levende indbygger her i landet, mens de i Belgien har 1 millimeter. Det siger lidt om, hvilke store fordele vi har i forhold til andre lande. Og spørgsmålet er, om vi udnytter det i tilstrækkeligt omfang, hvis vi også sammenholder det med, at vi har en utrolig masse småer.

Man kunne også spørge sig selv om, hvorfor der altid tales om krydstogter i Det Græske Øhav. Man kunne sådan set lige så godt have nogle togter i de danske farvande. Om de skal være lige så fine som dem, vi har i Det Græske Øhav, ved jeg ikke – jeg tror ikke, de behøver at være på samme niveau – men man kunne da egentlig godt have krydstogter i Det Fynske Øhav, eller hvor ved jeg. Der er en masse øer, som har et helt dansk særpræg, og som vi slet ikke udnytter i tilstrækkeligt omfang, men måske skulle vi i hvert fald udnytte det, inden regeringen og dens loyale opposition har fået bragt hele Danmark, hvorved det kan blive noget sværere at komme rundt. Spøg til side, jeg synes faktisk godt, vi kunne operere turistmæssigt meget mere med øsamfundet, og mit forslag er altså, at man kunne tænke i baner af krydstogt i det fynske.

Det andet, som også andre har været inde på her, er spørgsmålet om vores kulturminde. Her synes jeg det er vigtigt, at det ikke er nok, at

vi kun taler om disse kulturminde her og så i øvrigt i en helt anden kulturel sammenhæng, hvor vi måske ikke har tilstrækkelige midler til det. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også inddrager vore kulturminde i en turistmæssig sammenhæng og gør os klart, at det kræver nogle investeringer og en vedligeholdelse af en anden størrelsesorden end den, vi har i dag.

Når jeg synes, det er vigtigt, er det ikke kun, for at vi skal tjene penge på turisterne, men fordi jeg tror, vi her i landet har noget særligt, fordi vi jo faktisk har en lang fortid, vi kan henvise til. Det har amerikanere f.eks. ikke, og det er også derfor, de er så betaget af Europa og dermed altså også af Danmark. Det hænger selvfølgelig sammen med vores behov for i en historieløs tid at prøve på at finde vores rødder og at finde vores historie, og en af de bedste måder at gøre det på er jo at studere de rent fysiske manifestationer, mennesket har efterladt sig.

Dernæst er der hele spørgsmålet om det naturmæssige, men det har andre været så venlige at komme ind på, og det skal jeg derfor ikke sige så forfærdelig meget om.

Derimod vil jeg gøre opmærksom på, at vi efter min mening ikke satser tilstrækkelig meget på det kulturmæssige i det hele taget. Jeg har været inde på det med vores kulturminde, men jeg mener også, vi kunne gøre langt mere på det teatermæssige, operamæssige og balletmæssige område.

Det sidste punkt, jeg skal tage frem, er spørgsmålet om det menneskelige, og det vil jeg gerne understrege, fordi jeg synes, den turistpolitiske redegørelse har været utrolig præget af det pengemæssige. Jeg tror i virkeligheden, at noget af det, vi skulle satse meget mere på, var at opnå, at folk havde lyst til at komme tilbage til Danmark, fordi de kendte nogle rare mennesker dér. Det mener jeg, fordi det er min egen erfaring, at det, man gerne vil berette om, når man kommer hjem fra en udenlandsrejse – nu skal man jo ikke gøre sig bedre, end man er – er noget særligt, noget, som andre ikke har haft lejlighed til at opleve. Og noget af det, jeg tror vi kunne gøre her i landet, er at satse meget mere på kontakterne mellem de mennesker, der kommer til landet, og indbyggerne her i landet, altså det mellemmenneskelige, som Danmark jo i en lang række sammenhænge har stået for.

Det er derfor, jeg gerne vil pege på, at den turistpolitiske redegørelse – det er ikke nogen kri-